

og vi stille derfor Forslag om, at dette Lønningsforslags Overgang til tredje Behandling nægtes. Det samme er Tilfældet med Hensyn til Forslag til Lov om Felttillæg ved Hæren.

Dernæst komme vi til Forslaget om Søværnets Ordning. Her have vi stillet et Forslag, der efter vor Opfattelse er fuldt tilstrækkeligt til at bestride det, som vor Søgagt i det hele taget har at bestride. Vi have under Ændringsforslag Nr. 1 til § 4 stillet et Forslag, der gaar ud paa en Flaadeplan, efter hvilken Flaaden skal bestaa af 3 Vagtskibe paa ca. 2,500 Tons, 3 hurtigsejlende Vagtskibe paa ca. 1,500 Tons, en Krydser til oversøisk Fart, 10 Politiskibe, hvoraf det ene paa 1,000 Tons skal bruges til Inspektion under Island; for Resten paa ca. 500 Tons have vi en tilbørlig Anvendelse ogsaa i Fredstider, idet de kunne anvendes til Opmaaling, Fiskeriinspektion, i Fyr- og Vagervæsenet, som Isbrydere og paa lignende Maade, saa at de i Fredstider kunne staa i det civile Erhvervslivs Tjeneste. Vi have ment, at det var ingen Nytte til at beholde en saa høj aarlig Nybygningskonto, som man nu har, men at den kunde ned sættes, og vi have ment, at det i alt Fald ikke under nogen Omstændigheder var nødvendigt at bruge mere end 600,000 Kr. om Aaret til Bestridelse af denne Konto.

Man vil kunne forstaa, at Forslag til Lov om en ekstraordinær Bevilling paa 8,700,000 Kr. til Anskaffelse af Søkrigsmateriel har det Mindretal, jeg tilhører, ikke kunnet tiltræde. Vi stille derfor Forslag om, at dette Lovforslags Overgang til tredje Behandling nægtes. Det samme gælder Forslag til Lov om Lønninger m. v. til Søværnet. Det er jo en Selvfølge, at naar vi ikke vedtage Organisationslovene, kunne vi heller ikke gaa med til den Lønningslov, som er en Følge heraf, selv om vi i øvrigt godt kunde anerkende, at disse Lønninger paa adskillige Steder burde rettes. Det gælder ogsaa med Hensyn til Hæren. Vi stille altsaa ogsaa her Forslag om, at Lovforslagets Overgang til tredje Behandling nægtes. Det samme er Tilfældet med Hensyn til Forslag til Lov om Søtillæg m. v. ved Søværnet, det er en Stilling, der er i Konsekvens med vor Stilling til de organisatoriske Love.

Hermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet. Det blev i Gaar sagt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han ikke havde Grund til at nære noget større

Haab om, at de Forslag, han stillede, vilde blive vedtagne. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg burde have Grund til at vente, at de Forslag, som det Mindretal, jeg tilhører i Udvalget, har stillet, kunne blive vedtagne, netop fordi disse Forslag ere i nøjeste Overensstemmelse og fuldstændig konsekvent kendetegne den Stilling, Flertallet i dette Ting har indtaget i over en Menneskealder. Haabet beskæmmer ingen. Jeg opgiver ikke Haabet, før jeg har set Afstemningens Resultat.

Idet jeg nu har fremsat disse Ændringsforslag og anbefalet dem til Tingets Velvillie, skal jeg ganske kort nævne et Ændringsforslag, der er stillet af en Del Medlemmer. Jeg skal ikke komme ind paa at kritisere det; det kan der maaske blive Lejlighed til senere. Det er et ret mærkeligt Ændringsforslag. Det gaar ud paa at stille en Bevilling paa indtil 250,000 Kr. aarlig til Raadighed for den internationale Fredsbevægelse. Jeg ser, at der iblandt Forslagsstillerne findes i alt Fald en Del — man ved jo endnu ikke, hvordan Folk ville stemme her i Salen —, der antagelig ville stemme for stærkt forøgede Militærudgifter. Naar de nu have stillet Forslag om disse 250,000 Kr. til den internationale Fredsbevægelse, opfatter jeg det, som om de have villet hidskaffe en formildende Omstændighed eller som et lille Plaster paa Samvittigheden. Jeg kan huske, at der ved Valgene i København 1901 var en bekendt Rigmand her i Byen, til hvem man fra Højres Side henvendte sig og spurgte, om han ikke vilde give et Beløb til Højres Valgfond. Jo, sagde han, og gav dem 2,000 Kr. Saa kom Venstre og sagde, om han ikke vilde give et Beløb til Venstres Valgfond. Jo, sagde Konferensraad-Rigmanden, og saa gav han ogsaa dem 2,000 Kr. Og saa mente han, at det gik lige op. Jeg opfatter dette Ændringsforslag som noget, der har Ærinde i lignende Retning, endskønt det, vedkommende Mand gav til begge Sider, var lige meget; men for de fleste af de Herres Forslagsstilleres Vedkommende er Forholdet vistnok det, at de nok ville give 10 Gange saa meget til Militærvæsenet som til Fredssagen. Naa, nu kunne vi høre, naar det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup), der vist er den eneste, hvis Hjerne kan fostre en saa genial Tanke, faar Ordet og skal til at omtale dette Forslag.

Til Slutning vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Konsejlspræsident. Jeg har af danske Blade set, at den højt-